

Suunnistus- MÄNKIJÄ 2 2026

In January, Madeira offered demanding terrain and rugged landscapes, along with sunshine and stormy winds.

In Hatman's Rugged Landscapes

Suunnistuspäivä is the newsletter of the orienteering club Turun Metsänkävijät, which is distributed by email almost on the first Monday of every month. It can be read on the club's website under "Jäsenille". Send announcements, tips, pictures and reports about your competitions, training, trips. The deadline is always at the end of the month. Address is kari.vainio@tume.fi.

TuMe's most experienced orienteer, Hannu, in the night sprint, where a collision with a bridge blunted his sharpest edge.

Kuvakavalkadia Madeiralta

Ökö in the club colours for the first time.

Sundman in the sprint.

Fisú won his first race.

Honey won the WRE sprint.

The club's five — Ökö (left), Honey, Sundman, Fisú and Hatman — trained in Madeira and ran all four stages of the MOF, together with Eija and Hannu from Finland and Digi, who winters on the island.

TuMe Dominated the Podium

The top three of the opening race. At the front, women's winner Maria Prieto.

Honey took the win in the WRE sprint. Fisú was second, Digi fourth, and Ökö fifth, having already placed second in the forest race earlier.

Fisú won the WRE middle-distance race, with Honey second, Hatman third and Ökö sixth.

Hatman and Ökö continued their camp in Week 3 with the three-day MOM. Both won a stage, while the third was cancelled due to a storm.

Samu after a one-hour threshold run in -22°C conditions. Uldis on a course twice as long in the French Alps.

In the Cold and at Altitude

Winter Trail Running Victories

Samu was completely dominant in Friday evening's trail race at the Himos Night Winter Trail. Likewise, Uldis proved equally superior in the French Alps on Saturday.

Samu ran the 13-kilometre course in the dark as the only competitor to break the one-hour mark. Meanwhile, Uldis, who is spending the winter in France, ran the 25-kilometre Raidlight Winter Trail near Grenoble at an altitude of around 1,000 metres, finishing in two hours with a commanding margin.

"It was cold. For a long time I was wondering whether it was even worth starting. In the end, I lined up anyway, since I managed to get a solid training session done. A kind, threshold-pace race while taking care of the lungs," Samu said about his run in -22°C conditions.

In the second race on Saturday, run in daylight at an event organised under coach Taini's leadership, Aksu finished second, completing the same distance in under an hour as well.

"The conditions were quite cool, but the TuMe boys weren't afraid of the cold. In the forest it was actually fairly warm to run, but down in the valley the weather was quite freezing when descending towards the finish," Taini said.

Due to the cold, there were a number of withdrawals, with around ten percent of registered participants not starting.

"It's an excellent form of training for orienteers, running up and down snowy winter trails," Taini emphasised.

Earlier in January, while others were racing in Madeira, Samu and Aksu took part in joint training sessions for Finnish and Swedish national team athletes in Barbate, Spain.

"The camp was really good. You don't often get the chance to do mass-start training sessions with Sweden's top guys. It was nice to see what they're doing as well. The pace wasn't too hard either," said Samu, who had posted strong test results.

A stylish performance on skis by Manu. Photo: Timo Mikkola.

Manu Fifth in the SM Ski Orienteering Sprint

Manu finished fifth in the H50 class at the Finnish Championships ski orienteering sprint on Saturday, and climbed to second place overall in Sunday's pursuit, also claiming silver at the Uusimaa District Championships.

Sunday's race also featured Joni in the H55 class.

Lari Takanen sai ikänsä puolesta osallistua ensimmäistä kertaa Jukolan viestiin vuonna 2010 eli hän on jo konkari.
Kuva: Tommi Kuronen

Spotted in the Media – excerpt from Yle, 21 January **Racing Almost on Home Terrain, Aiming for a Top-Ten Finish**

Living in Hamina, a neighbouring town of Kotka, Lari Takanen has taken part in the Jukola Relay 13 times.

Takanen has also orienteered in the terrain around Kymi airfield, although he no longer has detailed memories of it. The area has since been under a training ban.

“Still, you have a pretty good idea of what kind of terrain to expect,” Takanen says.

Previously, Takanen competed in the colours of Vehkalahten Veikot, but later transferred to Turun Metsänkävijät due to his studies.

The team’s best results so far have been just outside the top ten. According to Takanen, the goal this time is simply to perform well.

“On a good day, we’ll come home with the win,” Takanen states calmly.

Base training and domestic training camps are already behind him. Before the competitions, he will also take part in training camps abroad as well as camps held on home terrain.

Membership Fees for 2026

Youth members, under 20 years	€5
Elite / representative orienteers	€10
Licensed orienteers, over 20 years	€50

- The club covers entry fees for domestic national competitions and Finnish Championships under the Finnish Orienteering Federation (SSL). For multi-day events (“rastiviikot”), the club reimburses half of the lowest entry-fee category. In addition, one domestic rogaining competition is reimbursed upon presentation of a receipt. Licensed orienteers also have the same rights and benefits as members paying the “Other adults” fee (see below).

Other adult members	€20
---------------------	-----

- The club covers entry fees for local AM orienteering events. Membership also includes the right to participate in Turku StreetO, Turku Rogaining, bus transport to the Jukola Relay, and regional training events.

The family membership fee has been discontinued.

Children under 12 years of age may be registered as club members in connection with a parent’s membership application.

Payments

Membership fees and all other orienteering-related financial transactions are handled through the following bank account:

IBAN: FI69 1590 3000 1511 32

Payment deadline: 28 February 2026

Account holder: Turun Metsänkävijät

Treasurer: Rauli Helkkula

Important Notes

If you are unable to participate in an event paid for by the club, you must reimburse the entry fee to the club account, except in cases of illness or injury. Late entry fees are not covered by the club. Indoor orienteering events and fitness orienteering events are not reimbursed.

Turku Street-O in February

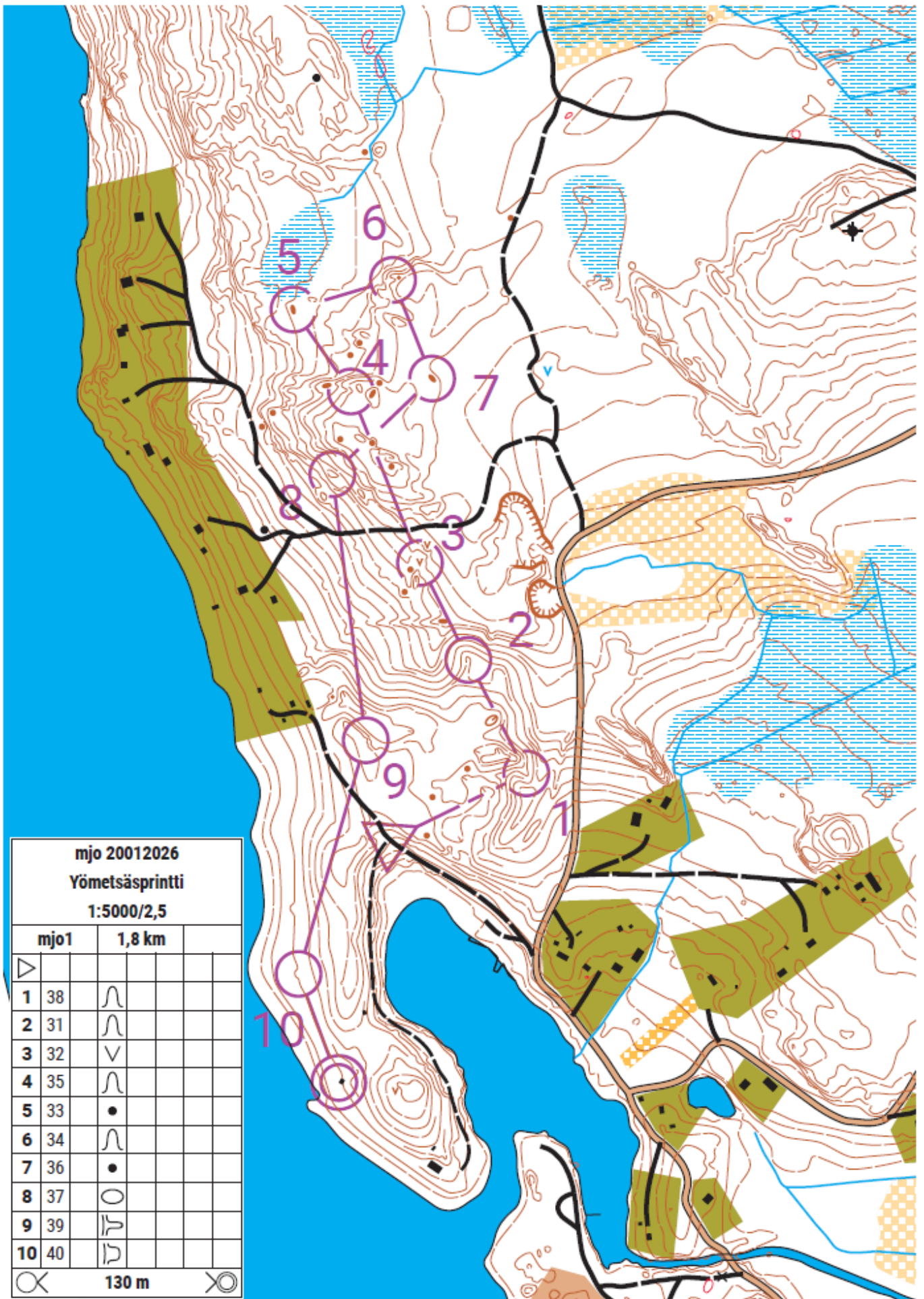
Every Wednesday, 5:30–7:00 pm

- 4 Feb   Kastu
- 11 Feb   Varissuo
- 18 Feb   Tikanmaa
- 25 Feb   Hirvensalo

New Contour Map from Kimito

Tippi has produced a new contour-only map of the Karhuranta nearby terrain in Kimito. The map was used for the first time in a night training session during the Ultraoldblacks camp.

The control flags have been replaced with streamers for daytime use, and a few maps are ready and available at the cabin sauna. There are also several other ready-made training courses available, both in the immediate surroundings of the cabin and further afield on Kimito Island.

Oxana and Joni's Competition Trip to Christmas Cup

Hard-Packed Sand Dunes

25 December

A five-stage orienteering series was on the agenda. We arrived in Alicante by plane at the crack of dawn, with rain forecast for the entire day. After quickly picking up a rental car, we headed straight for Hotel La Laguna. Due to the rain, we spent the day getting acquainted with the hotel's restaurant services and spa facilities.

26 December

The first competition day at Guardamar Norte was sunny, with a temperature of around 15°C. Due to the rain on the previous day, we were unable to familiarise ourselves with the terrain in advance and had to start cold in the sand dune terrain.

The competition area was fast-running, but the map was difficult to read because of the small ridges and depressions. The white areas were predominantly pine forest.

Each day after the race, the routine included a shower and a meal at the hotel, after which we set off by rental car to explore local tourist attractions.

27 December

The second competition day in Guardamar featured terrain similar to the first day, except that there were no green thickets at all. The risk of parallel errors was high, so constant focus was required throughout the race.

After the competition, it was once again back to the hotel for a shower and a meal. Afterwards, we decided to drive about an hour to Sax, where a training map was available. Along the way, we encountered a heavy thunderstorm. By the time we arrived in Sax, the rain had stopped, but there was still plenty of water in the terrain.

Despite this, we decided to take a short walk in the forest with the map. We soon realised that the control flags had not yet been placed in the terrain, so we settled for a brief terrain familiarisation instead.

28 December

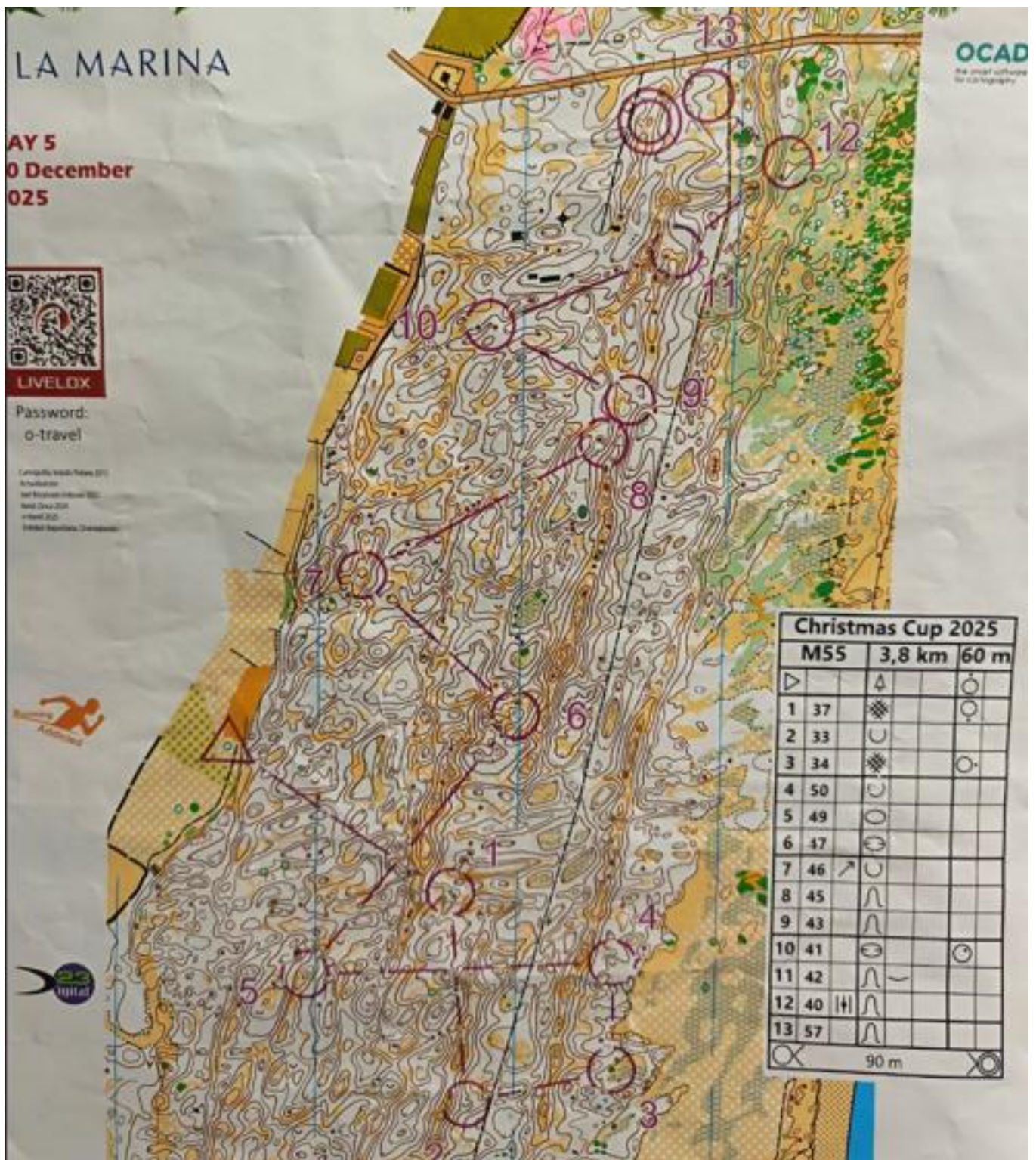
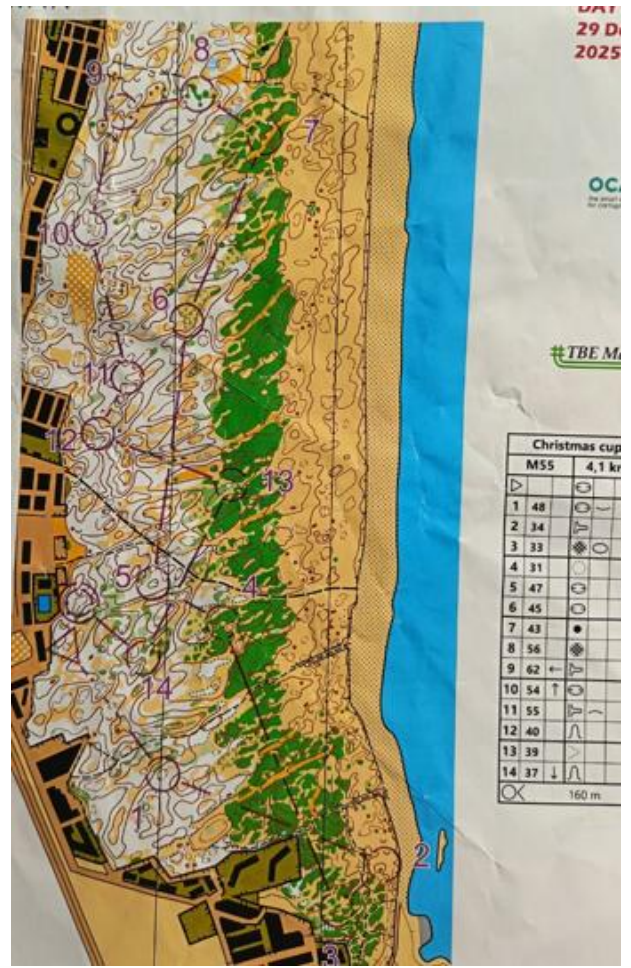
On the third day, the terrain at Guardamar Sur featured more dark-green, low-growing, and impassable thickets, which presented new challenges when navigating around them.

29 December

The terrain on the fourth day at Guardamar Sur was a mix of the previous days' features. Each day, however, we managed to mess up at least one leg.

30 December

The map for the fifth day at Guardamar Norte was almost a pure contour map. The small yellow areas marked on the map were, in many places, quite difficult to interpret in the terrain, and the ridges were higher than on the previous days.

31 December

The actual Christmas Cup had already concluded, but for the final day we were given a training map of El Molar (right), with small control flags already in place. The terrain there was somewhat different compared to the previous areas. There were not many large boulders, but plenty of small rocks, meaning you had to keep your eyes on the ground as well to avoid twisting an ankle.

Before the trip, we had expected to do a lot of running on soft sand, but that turned out not to be the case. There was very little running in soft sand. Weather-wise, it had looked beforehand as though we would be racing mostly in the rain, but again, the opposite happened. All competitions and training sessions were completed in dry conditions, wearing short-sleeved orienteering shirts.

All in all, it was a pleasant and successful trip. Orienteering in terrain so different from Finland was great fun. Even though it was difficult at times and the fun felt far away, the trip was definitely worth it.

Oxana and Joni Tenhunen

The Next Five towards Fifty

1979 Lapua, Simpsiönvuori

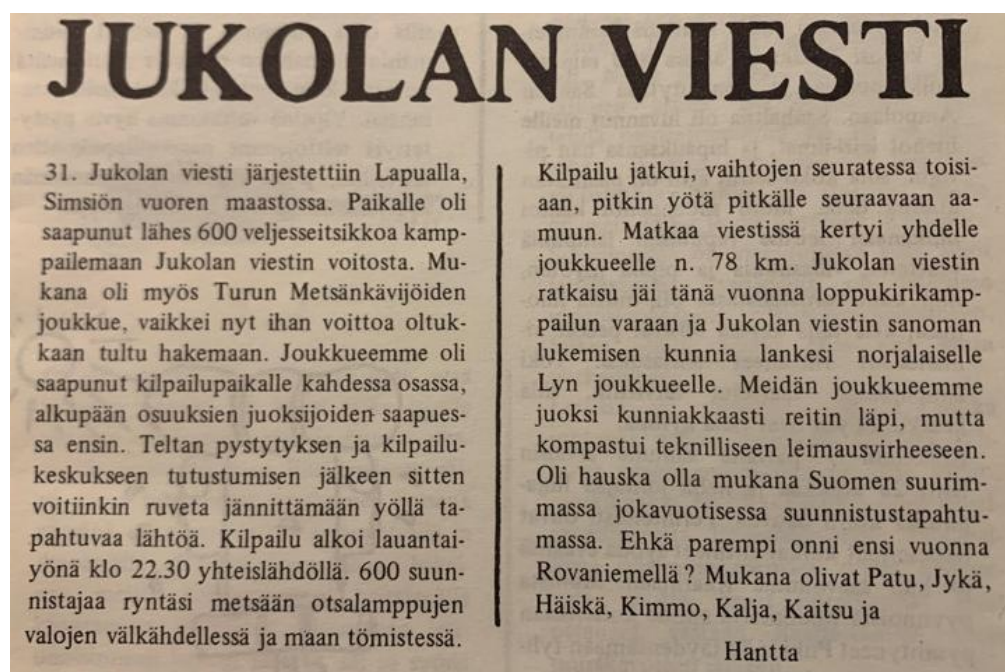
After skipping five consecutive Jukola Relays, the next generation of TuMe's scout orienteers began to consider taking part again in the summer of 1979.

There is no clear memory of who first came up with the idea. In the late 1970s, numerous orienteering competitions were organised by scout troops, scout districts and the Finnish Scout Association, and participation was active. Scout skills competitions were also attended several times a year. Orienteering skills therefore seemed more than sufficient for Jukola as well. Below is a table showing our team's performance.

Jukola 1979 Lapua		Sijoitus		Ero	Sijoitus		
TuMe 1		Matka km	viestissä	Aika	kärkeen	osuudella	Osuusaika
1	Petteri "Patu" Hirvonen	9,8 - 10,0	380	1:21:07	+16:57	380/591	1:21:07
2	Jyrki "Jykä" Tuominen	9,8 - 10,0	397 (+17)	2:56:09	+43:25	405/591	1:35:02
3	Hannu "Hantta" Arki	12,8 - 13,0	513 (+116)	5:36:24	+1:52:33	562/591	2:40:15
4	Kari "Häiskä" Vainio	12,8 - 13,0	500 (-13)	7:51:29	+2:48:00	483/591	2:15:05
5	Kimmo Laula	7,4 - 7,6	475 (-25)	8:54:32	+2:58:04	295/591	1:03:03
6	Teppo "Kalja" Kallioniemi	7,4 - 7,6	490 (+15)	10:27:03	+3:46:22	505/591	1:32:31
7	Kai "Kaitsu" Nyman	15,0	443 (-47)	12:35:27	+4:20:20	214/591	2:08:24

All members of the team except Kalja were competing in Jukola for the first time. Kalja had previously run once in TuMe 2 in Paimio in 1972. Our final placing was 443rd, out of 591 teams that started. The approximately 78-kilometre course took us 12 hours and 35 minutes, and we reached the finish 4 hours and 20 minutes behind the winning team.

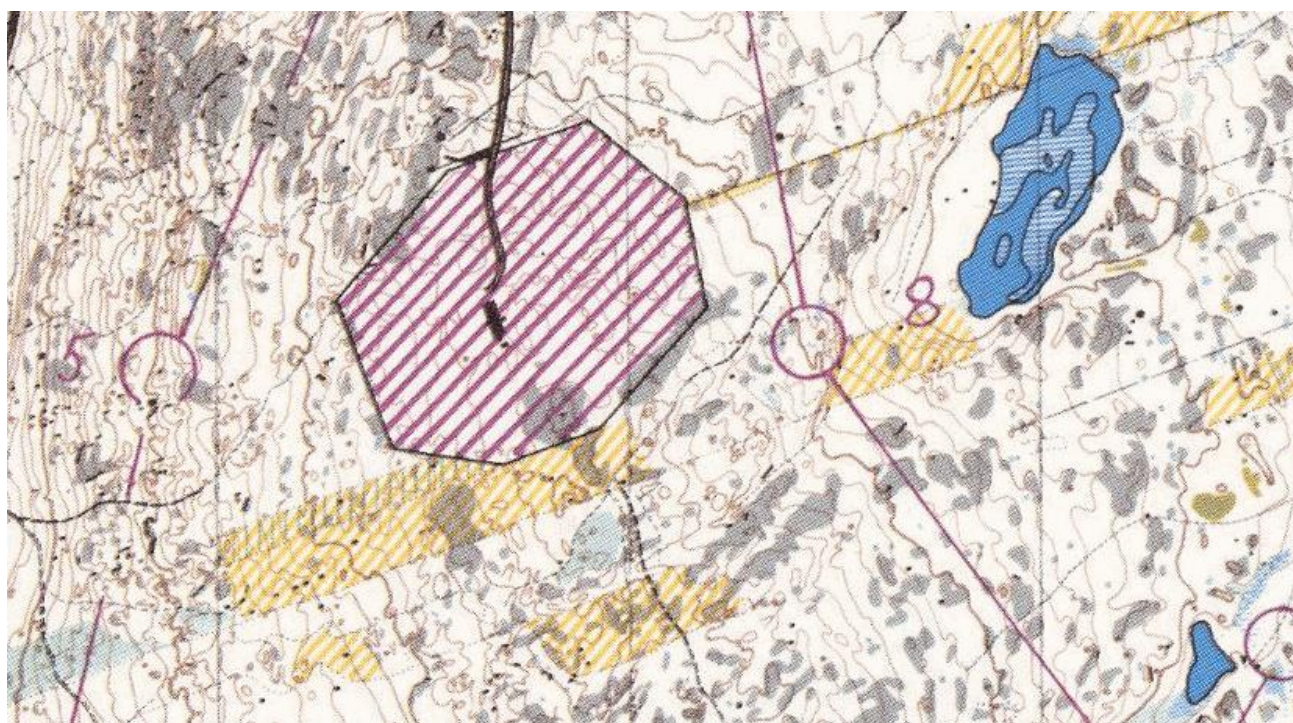
The club magazine *Mänkijä* (3/1979) reported the following about the event. There is no recollection of the punching error mentioned in the article. According to the official Jukola results pages, our team was accepted without penalties.

News of my participation came at the very last minute. Just a couple of days before Jukola, Patu turned up at my front door to ask whether I would be going. That marked the beginning of what has so far become a streak of 46 Jukola Relays.

My own leg, the third at about 13 kilometres, went well overall, with the exception of one leg between controls. The slopes of Simpsiönvuori showed their difficulty in the darkness of a summer night, and I managed to get seriously lost. I lost more than 25 minutes to Häiskä, who ran the following leg. Häiskä's leg formed a fork pair with mine.

Below is a map extract from the Jukola website showing the Simpsiönvuori terrain.

1980 Rovaniemi, Ounasvaara

In the first Jukola Relay held during the midnight sun north of the Arctic Circle, TuMe's team performance progressed as shown in the table below.

Jukola 1980 Rovaniemi		Matka km	Sijointus viestissä	Aika	Ero kärkeen	Sijointus osuudella	Osusaika
TuMe 1							
1	Hannu "Hantta" Arki	11,8 - 11,9	285	1:20:23	+15:34	285/507	1:20:23
2	Matti "Masa" Viitanen	11,8 - 11,9	450 (+165)	3:20:05	+1:08:32	479/507	1:59:42
3	Ari "Ärjy" Ääri	13,7	435 (-15)	5:11:32	+1:36:09	412/507	1:51:27
4	Jyrki "Jypä" Eskola	9,5	429 (-6)	6:36:14	+2:10:18	418/507	1:24:42
5	Kari "Häiskä" Vainio	9,5	420 (-9)	8:05:33	+2:43:03	377/507	1:29:19
6	Jyrki "Jykä" Tuominen	7,9	410 (-10)	9:26:53	+3:20:10	372/507	1:21:20
7	Kai "Kaitsu" Nyman	14,3	395 (-15)	11:36:45	+4:08:46	365/507	2:09:52

The team's logistics were handled by Pekka "Päkä" Aalto. Our final placing was 395th, out of 507 teams that started. The approximately 79-kilometre course took us 11 hours and 37 minutes, and we reached the finish 4 hours and 9 minutes behind the winning team.

Among other TuMe athletes who performed well, special mention goes to Matti "Masa" Salonen, who ran the opening leg for Liedon Parma and finished third overall with his team.

Jypä and Ärjy wrote the following in *Mänkijä* 3/1980.

32. Jukolan viesti Rovaniemellä 14-15.6.1980

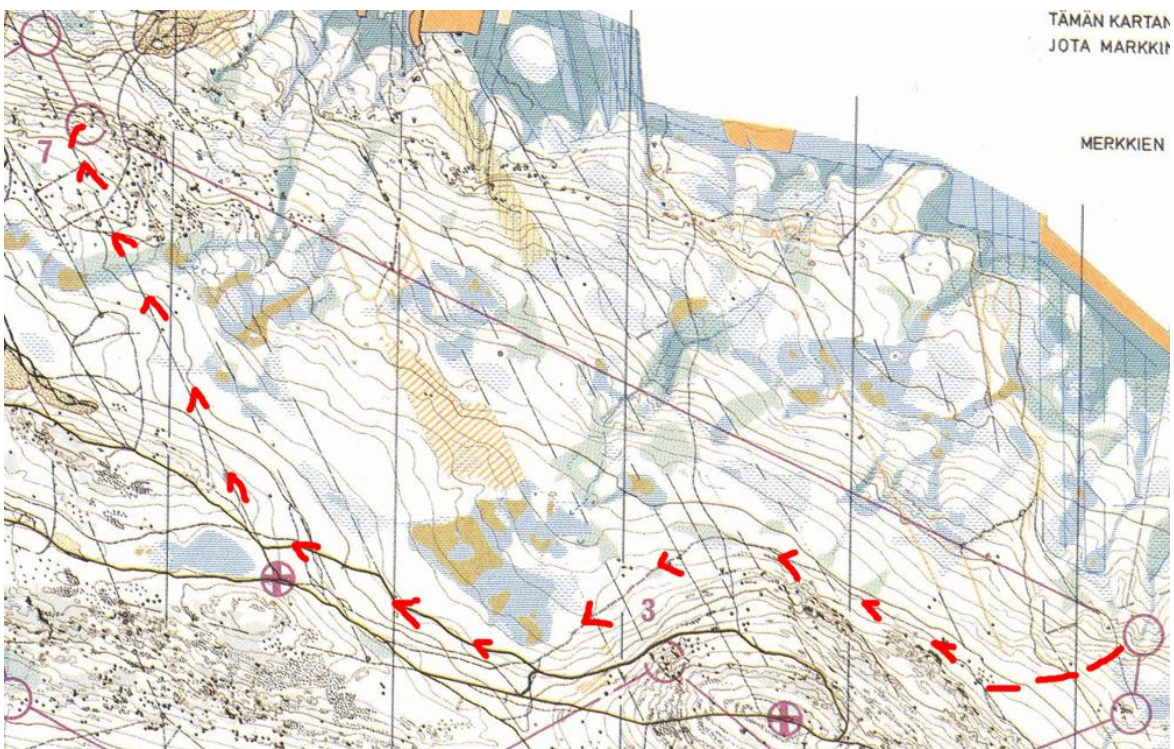
Lähtölaukaus pamahti lauantaiyönä klo 23.00 ja n. 600 joukkuetta ryntäsi metsään. Erikoisuutena oli, että otsalamppuja ei tarvittu, koska aurinko paistoi läpi yön. Kilpailu sujui hyvin vaihtojen seuratussa toisiaan ja klo 6.30 saapui ensimmäinen ankkuri maaliin, joka ei kuitenkaan ollut Mänkijä, vaan Ruotsalaisjoukkue OK Ravinenin ankkuri. He saivat kunnian lukea Jukolanviestin perinteisen sanoman. Viimeiset joukkueet saapuivat maaliin kahdeksan tuntia voittajille hävinneenä. Oli hauska olla mukana Suomen suurimmassa suunnistustapahtumassa ja aloimme jo odottaa seuraavaa Jukolanviestiä Rajamäellä. Mukana olivat: Hantta, Masa, Ärjy, Jypä, Häiskä, Jykä, Kaitsu ja huoltajamme Päkä.
Jypä ja Ärjy

Perjantai-iltana 13.6. lähti Tuomiokirkon edustalta bussi, jossa oli mm. seitsemän mänkijää päämääränään Rovaniemi ja siellä perinteinen Jukolan viesti. Jukola juostiin tänä vuonna Ounasvaaran hiihtokeskuksen maastossa ja olosuhteet olivat loistavat.

The ski jumping centre serving as the competition arena was located on the northern slope of Ounasvaara. My opening leg, about 12 kilometres in length, got off to a poor start. I made a mistake at the first control on the southern slope, carelessly descending the hillside from the wrong point. I was among the last runners.

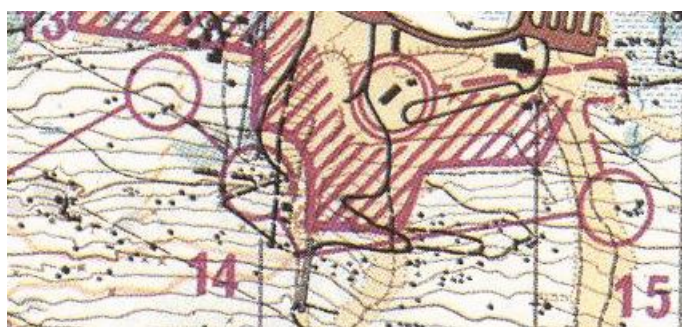
Fortunately, I managed to recover with a strong performance over the rest of the course. The situation improved particularly on a long leg running parallel to the northern slope. I chose a route that involved climbing back up to the upper slope and then following paths and a line feature close to the control. Those who went straight down the hillside later said that the slope was simultaneously marshy, rocky and overgrown — extremely heavy and slow going.

Below is a photo of the leg between controls.

An unusual incident took place at the end of the opening leg, as the leading teams were running the final leg to the changeover. The landing slope of the ski jump hill was marked on the map as a forbidden area, but the boundary tape had not been put in place. Several dozen teams managed to cut across the landing slope before the organisers arrived to tape off the area and redirect the runners.

By taking the shortcut, runners saved the climb of a couple of contour lines. Among those who took the shortcut were Juha Mieto of Kurikan Ryhti, who came in at 11th place at the changeover, and Arto "Artsi" Virtala of Pargas IF, who changed over in 10th place. Artsi later went on to represent TuMe for several years.

My changeover position was 285th out of 506 teams. At the exchange, I handed the map to Matti "Masa" Viitanen. He was living in Lapland at the time and thus strengthened our Turku-based team with his knowledge of northern terrain.

1981 Hyvinkää, Kytäjä

We set off for the "Mud Jukola" with only six orienteers. Determining the running order required quite a bit of detective work, as the version found in the Jukola results archive does not appear to be accurate. Below is a table showing our team's performance in the assumed order.

Jukola 1981 Kytäjä TuMe 1		Matka km	Sijoitus viestissä	Aika	Ero kärkeen	Sijoitus osuudella	Osuusaika
1	Petteri "Patu" Hirvonen	10,4 - 11,0	592	1:59:09	+42:26	592/749	1:59:09
2	Kimmo Laula	10,3 - 10,9	502 (-90)	4:11:33	+1:22:41	439/749	2:12:24
3	Hannu "Hantta" Arki	13,7	478 (-24)	6:48:08	+2:00:55	474/749	2:36:35
4	Pekka "Päkä" Aalto	7,1 - 7,5	545 (+67)	9:14:19	+3:08:13	604/749	2:26:11
5	Kari "Kake" Hurri	7,1 - 7,5	508 (-37)	10:46:43	+3:37:00	349/749	1:32:24
6	Hannu "Toippa" Toivonen	9,5 - 10,0	489 (-19)	13:16:27	+4:44:15	474/749	2:29:44
7	Hannu "Hantta" Arki	15,0 - 15,5	462 (-27)	17:50:10	+7:23:37	484/749	4:33:43

Our final placing was 462nd, out of 749 teams that started. The approximately 76-kilometre course took us 17 hours and 50 minutes, and we reached the finish 7 hours and 24 minutes behind the winning team. It is also worth noting that only 494 teams finished the race. A total of 245, 33% of the starters, either retired or were disqualified, which may well be a record.

33. JUKOLAN VIESTI

Rajamäki 13.–14.6.1981

Lähdimme matkaan kololta Toipan ja Patun Fiатеilla. Joukkueemme vahvuus oli vain 6 henkilöä normaalin 7 sijasta. Päkä, Toippa, Hantta, Patu, Laula ja minä.

Ilmaa ei tosiaankaan voinut sanoa kauniiksi, mutta kilpailuinto ja mänkijähenki olivat silti korkealla. Saavuttuamme kilpailupaikalle pysäköimme autot tosi kuraiselle pellolle ja ihmettelimme miten ne tullaan saamaan pois siitä. No sehän ei ollut sen ajan ongelma ja se ongelma tuli olemaan edessä vielä muillakin.

Sää ei ollut parantunut yhtään, mutta silti ihmisiä oli saapunut jo aika paljon ja lisää oli tulossa koko ajan.

Pystyimme telttamme pellolle jonka kosteuspitoisuus oli mielestämme liian suuri, eli vettä ja kuraa oli teltan sisälläkin nilkoihin asti. Saatuaamme tavarat teltaan siirryimme seuraamaan Venlojen viestiä.

Katseltuamme tarpeeksi kauan sateessa viestin hidassoutuista kulkua siirryimme teltaan, joka nyt edes hieman suojeli meitä kastumiselta. Aika kului nopeasti ja pian kello olikin melkein 22.00 ja Jukolan viestin lähdön hetket käsillä. Meiltä lähti viestiä viemään aloitusosuuksiin erikoistunut Patu metsän vihreässä suunnistuspuvussa.

Lähtö oli näyttävä. Yli 700 joukkuetta lähti matkaan taistelemaan paremmuudesta. Ilta oli jo hämärtynyt ja sade ropisi pikku hiljaa telttakylän päälle. Lähdimme jälleen teltaan lepäilemään, keskittymään ja tutkiskelemaan mallikarttaa ja odottelamaan oman viestivuoromme alkamista...

Teltaan saapui Patu litimärkinä, kuraisena ja kylmissään. Hän oli suoriutunut radastaan kunnialla ja seuraava viestinviejä oli jo matkassa. Patun, lämmitettyä sen verran, että hän pystyi puhumaan, hän kertoi metsän olevan tosi märkä. Kalliot olivat kuulemma tosi liukkaista, purot oja, ojat jokia, suot todella upottavia ja hakkuuaukeat todella tappavia, eivätkä korkeuserotkaan kuulemma mitään pieniä olleet. No tämä uutinen ei tietenkään ollut mitään kivaa kuultavaa, mutta "joka leikkiin ryhtyy, se leikin kestäköön."...

Kello oli noin 05.00 ja minun vuoroni oli lähteä sateeseen odottamaan edellistä viestinviejää. Päästyäni teltasta huomasin, että kura oli vain lisääntynyt eikä sateeseen ollut hellittänyt yhtään. Verryttelyalueella olikin kuraa jo puoleen sääreen parhaimmissa kohdissa, joten verryttely sanakin kuullosti aika humoristiselta olosuhteet nähden. Kotvan odotel-

tuani saapuikin Päkä edelliseltä osuudelta ja niin minä pääsin matkaan. Heti kartan saatua huomasin, ettei reitti mikään aivan helppo ollutkaan. Lähtöviitoitus jo tuotti suuria vaikeuksia minulle, koska kuraa siinä oli keskimäärin polveen asti. Pienten- ja hieman suurempien töppäysten muutaman suohon uppoamisen ja lukuisan uuvuttavan ylämäen jälkeen olinkin jo loppusuoralla ja kohta päästämässä verryttelyalueella odottaneen Toipan matkaan.

Reitin juostuani olin litimärkä ja todella kylmissään ja niin olivat kaikki muutkin lähistöllä näkyvät suunnistajat. Kuumen suihkun jälkeen olo oli jo paljon parempi. Saavuttuani suihkusta olikin supersuunnistajamme Hantta pukeutunut suunnistusasuunsa jo toiseen kertaan päällensä, tarkoituksestaan juosta vielä toinen kerta (miehistöpulamme vuoksi). Hantan juostua vielä viimeinen osuus ja saavuttua uupuneena maaliin. Kisan suorittaneina aloimmekin purkaa teltaa ja pakkaamaan kuraisia makuupussejamme ja muuta irtaimistoamme. Sen jälkeen suuntasimme autoille ja pienten työntö operaatioiden jälkeen saimme ne irti ja kotimatka pääsi alkamaan. (Mitään palkintoja meidän ei tarvinnut jäädä odottamaan). Päästyämme Turkuun aurinko paistoi lähes kirkkaalta taivaalta ja niin se oli kuulemma paistanut koko viikonlopun ajan, mutta eipä vaan paistanut Rajamäeltä.

Jukolan veisti -81 jäi mieleen kuraisena ja märkinä kisana. Onneksi kisajärjestelyt oli tehty hyvin ja onneksi selvitimme kisan kunnialla.

Kilpailuterveisin: Kake

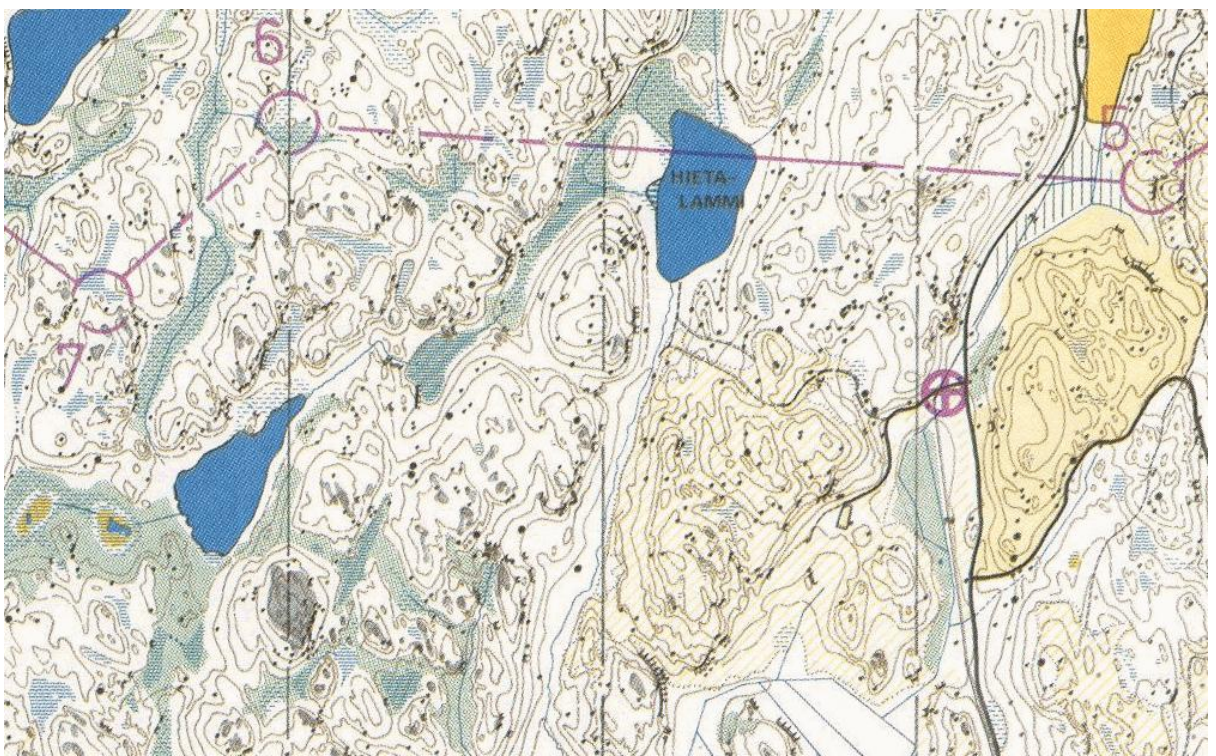
In our understrength team, I ended up running two legs. The third leg was 13.7 kilometres long and took me 2 hours and 36 minutes. Progressing in constant rain with the battery-powered headlamp of that era was quite challenging. The Tyvek map material, introduced the previous year in Rovaniemi, also revealed its weaknesses: the map began to fade fairly quickly in the continuous rain. I made several small mistakes near controls and spent much of the leg running alone.

At the end of the leg, I still had enough energy to run from the final control, through the mud and via the map board, to the changeover and hand the map to Päkä.

I went to the tent and changed into dry clothes. I didn't have the energy to go to the wash facilities — the rainwater had already rinsed off the worst of the mud. I ate and drank a little, too little in fact, and went to sleep. I had chosen my sleeping mat well: the air mattress of the time floated nicely in the muddy water.

I have very little memory of the start of the anchor leg, 15.5 kilometres. I put my muddy, wet orienteering clothes back on. I can't really recall whether I was sent out by Toippa or whether it was already a restart mass start at that point.

One moment from halfway through the leg has, however, stayed in my mind. I was running along a forest road with a first-aid station beside it. At that point, I had to pull myself together and try to run properly. The organisers were pulling exhausted runners out of the race. Fortunately for me, there was someone in even worse shape ahead of me. Although he staggered from one side of the road to the other, he refused to follow the organisers' instructions to retire and tried to escape to continue. He must have been one of the early-leg runners, as he was wearing a headlamp.

A photograph by Ilkka Saarimäki showing the conditions at the competition centre.

My anchor leg took 4 hours and 34 minutes. That remains TuMe's longest leg time on record. However, it was still far from the longest leg time of that Jukola. The anchor runner of Hyvinkään Ponteva 3 spent 6 hours and 41 minutes out in the forest.

1982 Liperi, Pärnävaara

We headed to Liperi's supikko terrain for the second year in a row with only six orienteers. Below is a table showing the team's performance.

Jukola 1982 Liperi TuMe 1			Sijoitus	Ero	Sijoitus	Osuusaika	
	Matka km	viestissä	Aika	kärkeen	osuudella		
1	Petteri "Patu" Hirvonen	12,5	494	1:59:36	+37:53	494/727	1:59:36
2	Hannu "Hantta" Arki	12,5	389 (-105)	3:56:58	+1:09:33	317/727	1:57:22
3	Kari "Häiskä" Vainio	12,5	447 (+58)	6:09:39	+1:59:45	527/727	2:12:41
4	Esa "Epo" Toivonen	8,0	470 (+23)	7:44:21	+2:51:24	567/727	1:34:42
5	Hannu "Toippa" Toivonen	8,0	502 (+32)	9:29:07	+3:16:10	579/727	1:44:46
6	Jaakko "Jakke" Hirvonen	10,0	458 (-44)	10:54:10	+3:37:42	265/727	1:25:03
7	Hannu "Hantta" Arki	15,0	473 (+15)	13:34:38	+4:42:22	570/727	2:40:28

Once again, team logistics were handled by Pekka "Päkä" Aalto. Epo and Jakke had their first taste of Jukola, while the others were already experienced veterans. Our final placing was 473rd, out of 727 teams that started. The approximately 79-kilometre course took us 13 hours and 38 minutes, and we reached the finish 4 hours and 42 min behind the winning team.

Once again, I ended up running two legs, despite having sworn after the previous year that I would never do so again. This time, however, the conditions were more favourable and the supikko terrain easier to run, even though there was still plenty of climbing.

Mänkijä 3/1982 reported the following from Jukola.

Lippukuntamme oli perinteisesti mukana tänäkin vuonna Jukolassa, jossa vuosittain käydään tiukka kamppailu Hemen kanssa. Viime vuosina olemme kuitenkin varsin helposti hallinneet mänkijöiden viestikuninkuutta.

Matkamme alkoi lauantaiamuna jo neljältä, kun Kololta lähdimme omilla autoillamme kohti Laitilaa, josta jatkoimme sitten Laitilan Jyskeen bussilla kohti Liperiä.

Perillä seurasimme ensin Venlojen viestiä ja keskityimme omaan koitokseen. Kisakeskuksessa törmäsi myös moneen tuttuun ja vanhaan mänkijään, joten osa illasta kului valtavalla alueella kiertelyyn ja jutteluun. Järjestäjät olivat rakentaneet varsinaisen Jukolan kylän, jossa kaupattiin melkeimpä mitä tahansa.

Sää oli menomatalla varsin suotuista, mutta illalla juuri ennen kilpailujen alkua alkoi sade, joka kuitenkin jäi varsin lyhytaikaiseksi kiusaksi.

Miesten viesti alkoi kello 22.30, jolloin yli 700 joukkuetta rynni metsään. Siinä rytäkässä metsään syöksyi myös meidän aloittaja Patu. Maasto tuntui meistä kovin oudolta ja hankalalta kaikkine mäkineen ja suppineen, mutta ei se meidän menoa haitannut. Jokaisella meni osuus ihan nappiin ja tuloskin oli ihan tyydyttävä: noin 500. yli 700:sta maaliin tulleesta. Parhaimmillaan olimme jopa alle neljän sadan. Joukkueemme kilometriaika oli noin 10 minuuttia. Raskaimman urakan teki jälleen Hantta juoksemalla mainiosti ankkuriosuuden, jonka pituus oli 15 km. Myös Jakken loistava suoritus kannattaa mainita, sillä hän juoksi 10 km lenkin reilusti alle puolentoista tunnin. Ensikertalaisia Jukolassa olivat Jakke ja Epo.

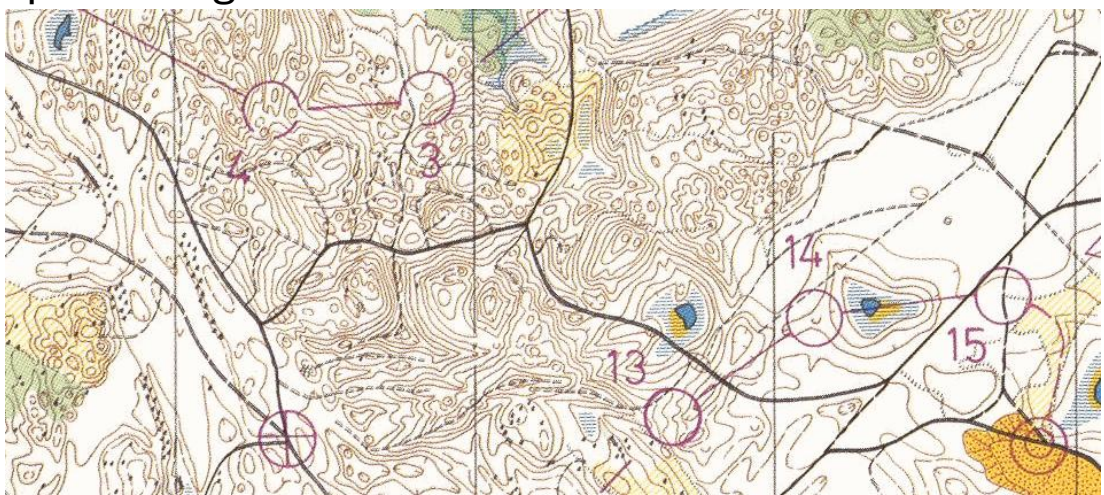
Jukolan voitto meni jälleen Ruotsiin, OK Ravinen voitti jo toisen kerran Jukolan. Hyvin pärjäivät myös PIF:ssä juosheet mänkijät, vaikka Kurppaa kiusasi juuri kilpailupäiväksi puhjennut kuume.

Paluumatka sujui kaikilla nukkuessa, joskin Häiskällä junassa. Toipalla lentokoneessa ja muilla bussissa. Ei ole epäilystäkään, etteikö joukkueemme ole mukana myös ensi vuonna Kouvolassa.

Meidän veljesseitsikko oli Toippa, Hantta, Patu, Jakke, Päkä, Epo ja Häiskä.

My first leg, the second leg at 12.5 kilometres, went fairly smoothly with few mistakes, and I tried to keep the pace at a level that would still allow me to cope with the anchor leg. Having learned from the previous year, fueling between legs was also handled carefully.

The anchor leg, 15 kilometres in total, was split into two parts: first a 10-kilometre section paired with the sixth leg through forking, followed by a taped final loop using a new map issued at the competition centre. The first ten kilometres went quite well while conserving energy, but the first control of the final loop caused major problems. I lost about 15 minutes there. I may have got a bit too excited by my teammates' encouragement at the map exchange.

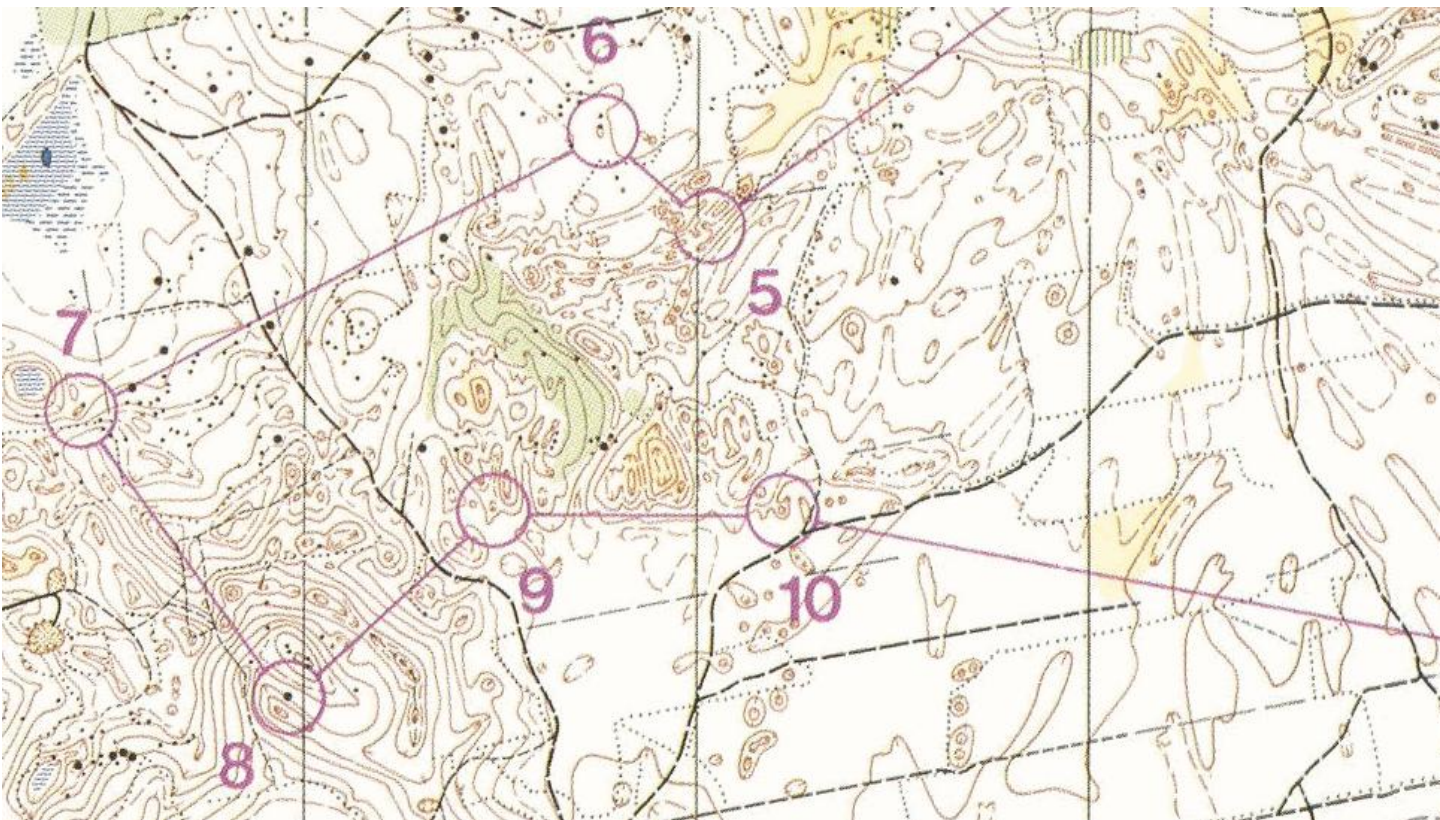

1983 Valkeala, Selänpää

We headed to the partly flat and partly supikko-type terrain of Selänpää in Valkeala with the following seven-man lineup.

Jukola 1983 Valkeala TuMe 1			Sijointus	Ero	Sijointus		
		Matka km	viestissä	Aika	kärkeen	osuudella	Osuusaika
1	Petteri "Patu" Hirvonen	11,6	682	1:42:42	+41:41	682/799	1:42:42
2	Hannu "Hantta" Arki	11,6	532 (-150)	3:11:41	+52:20	357/799	1:28:59
3	Hannu "Toippa" Toivonen	13,0	615 (+83)	5:31:40	+1:45:02	692/799	2:19:59
4	Kari "Häiskä" Vainio	8,0	592 (-23)	6:41:01	+1:56:56	439/799	1:09:21
5	Esa "Epo" Toivonen	8,0	595 (+3)	8:03:06	+2:34:01	606/799	1:22:05
6	Jaakko "Jakke" Hirvonen	12,9	589 (-6)	10:01:52	+3:21:01	598/799	1:58:46
7	Jari "Pepsi" Eskola	15,5	561 (-28)	12:23:24	+4:12:20	465/799	2:21:32

Our final placing was 561st, out of 799 teams that started. The approximately 81-kilometre course took us 12 hours and 23 minutes, and we reached the finish 4 hours and 12 minutes behind the winning team.

Mänkijä 3/1983 featured a very comprehensive article on the Jukola Relay, with each relay runner describing their own leg. The full article can be found at the end of this issue of *Suunnistusmänkijä*.

This was the last Jukola run exclusively by scout orienteers. The activities of TuMe's scout "orienteering club" expanded into a more traditional orienteering club structure, and the pursuit of top positions in the Jukola Relay began.

Hannu "Hantta" Arki

MÄNKIJÄSEITSIKKO JUKOLASSA

Me mänkijät olimme jälleen mukana maailman arvostetuimmassa suunnistuskilpailussa – Jukolan Viestissä.

Lähellä se kuitenkin oli: joukkueiden juoksujärjestys oli ilmoitettava lauantaina klo 13. mennessä ja automme pysähtyi kisakeskuksen portille 12.50, onneksi Patu joukkueemme aloittajana ehti alkuverryttelyksi viedä ilmoittautumislomakkeen ajoissa toimistoon. Muut joukkueet olivat tietysti jo tyytyväisenä myhailleet yhden kilpailijan olevan poissa pelistä.

Kiireemme ei ainakaan johtunut autosta, sillä olimme erittäin tyytyväisiä lainaamaamme 9-hengen mersuun. Sen lisäksi, että auto pelasi moitteettomasti, oli siinä korkea varustelutaso ja toiseksi se tarjosi niitä parhaimman tilaisuuden luoda joukkuehenkeä, vaikka joukossa oli yksi vihollinenkin: Piffenin Jypä. Kiireeseen sen sijaan vaikutti se, että Hanttaa (ja Hantan tyttöystävää) ei meinattu löytää Salosta, koska Häiskän tiedot osoitteesta olivat vähän puutteelliset.

Eivät vaikeudet vielä loppuneet: Pepsi oli tullut Jukolaan ja Selänpään lentokentälle suoraan Joensuusta ja hänet olisi löydettävä 15.000 hengen joukosta ennen ankkuriosuuden alkua. Onneksi Pepsi löysi meidät jo lauantai-iltapäivänä.

Kilpailukeskuksessa pystytimme teltan, jonka jälkeen osa jäi suoraan levyttämään. Jotkut sentään menivät seuraamaan Venlojen Viestiä, ainakin Häiskä, jonka oli tehtävä lehtijuttu. Selvää hermoilua oli joukkueestamme nähtävissä, sillä meistä kolme kävi illan kuluessa hakemassa EA-pisteestä asperinia pää- ja selkäsärkyyn.

Vähitellen sitten lähestyi kello 22.00, jolloin viestin aloittajien oli kokoonnuttava lähtöpaikalle. Kovan työn jälkeen saimme Patun hereille ja puettua lippukuntamme uuteen suunnistuspukuun. Uusi puku tietysti siivitti meitä kaikkia kovaan menoon, Pepsi jopa ei raskinut laittaa kilpailunumeroa joka olisi peittänyt tekstiä.

Ilmeisesti Patu ehti ajoissa paikalle, me muut emme nimittäin ehtineet saattaa häntä, koska automme TV:stä tuli Benny Hill Show.

Mitä sitten meille tapahtui yöllä ja aamulla metsässä. Niistä tunnelmista ja kokemuksista jokainen kirjoitti itse paluumatkalla seuraavasti:

1. osuus: Patu

"Venlojen Viestiä katsellessani olin seurannut Baekkelagetin tyttöjen valmistautumista ja olin päättänyt ottaa mailia huippujoukkueesta. Heidän taktikkana oli juosta ennen lähtöä puolisen tuntia välillä spurtteja ottaen, ja sen mukaan minäkin sitten toimin.

Kun sitten kutsuttiin karttojen taakse puuskutin ja sydämeni hakkasi kuin peruskuusiin ammutulla karhulla. Starttasin Jukolan Viestissä muuten yhdeksänneltä

riviltä. Lähtöpamauksen jälkeen vyöryin massan mukana tuoppien ja tuupittavana ollen ykkösrastille asti. Siellä huokaisin vihdoin helpotuksesta – olin jälleen kerran selviytynyt musertavan miesmassan jaloista.

Baekkelagetin tyttöjen taktikka puri aina 11. rastille asti, mutta sitten taisi olla pelkästään Baekkelagetin tytöt mielessä, koska pummasin pahan kerran kaksi seuraavaa rastia. Loppu siinä menikin sitten steppaillen ja lähetin Hannun seuraavana metsään."

2. osuus: Hantta

"Hermostuttavin osa viestistä oli oman osuuden alkamisen odottaminen. Valotaululla oleva vaihtaneiden lukumäärä kasvoi huolestuttavasti ja Patua ei vain kuulunut. Patu saapui kuitenkin vaihtoon aivan säädyllisessä ajassa.

Lukuunottamatta kolmea ensimmäistä rastiväliä, suunnistus oli oikea uran valintaa ja uran suunnassa pysymisen tarkkailua. Rastit löytyivät ilman pummeja eikä reitinvalinta vaikeuksia ollut urista johtuen. Ottaen huomioon sen, että olin viidettä kertaa tänä vuonna suunnistamassa, oli suoritukseeni enemmän kuin tyytyväinen. Aikarajaksi olin asettanut 2 tuntia, mutta sain alitettua tavoiteaikani yli puolella tunnilla. Yleisesti ottaen rata ja maasto olivat helpompia kuin edellisessä Jukolan Viestissä. Seuraavana viestin viejänä oli Toippa.”

3. osuus: Toippa

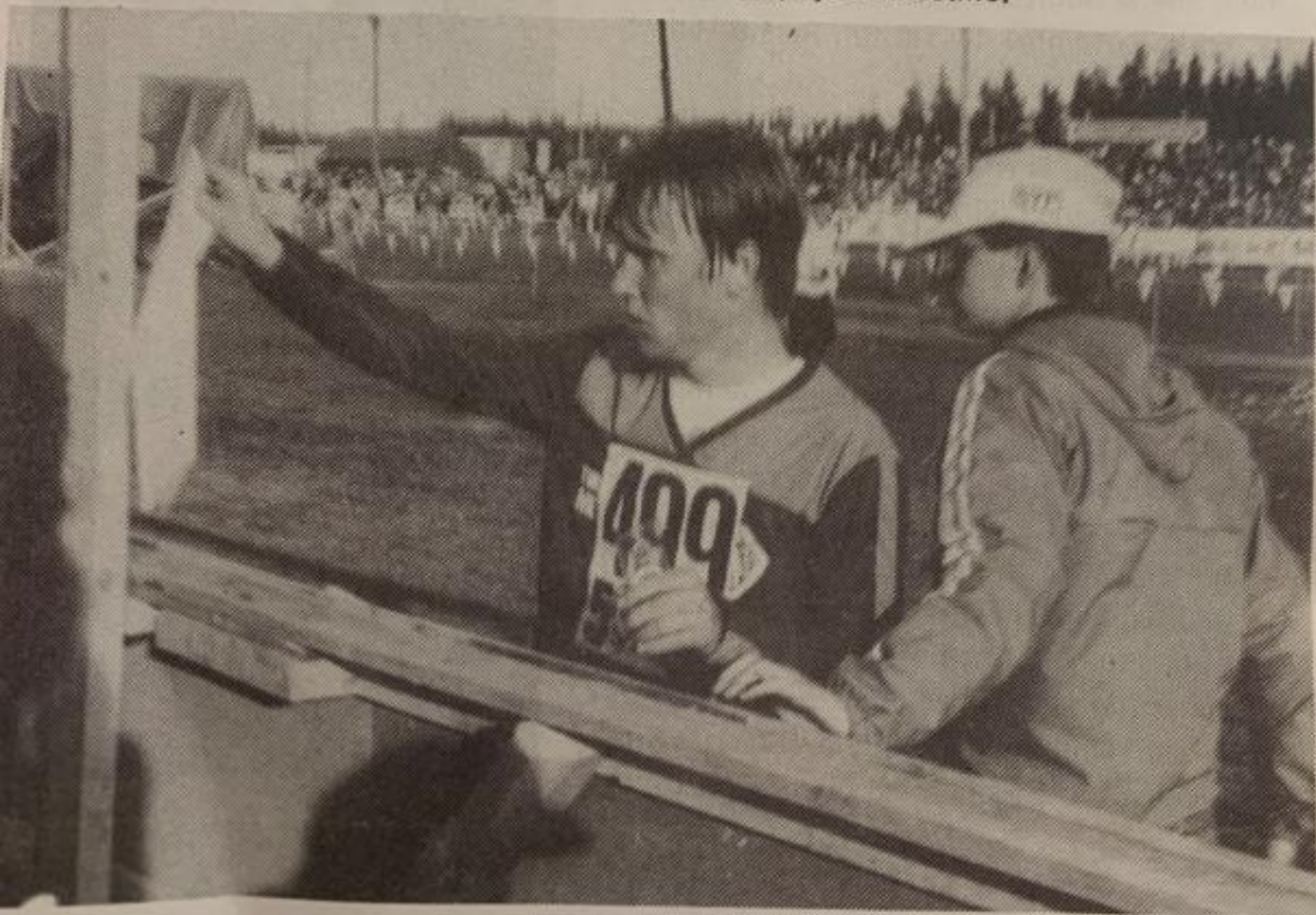
”Ennen osuuttani alkua pohdin ja jännitin sitä, mitenkä pimeää on vielä silloin, kun lähdän metsään. Pimeys olikin melko täydellinen Hantan tuotua viestin minulle. Pimeässä eteneminen osoittautui kuitenkin helpoksi ja alussa suht’ nopeastikin. Metsään oli siinä vaiheessa

muodostunut jo niin vahvat polut ja juoksu-urat, että suunnistamiseen ei tarvinnut kiinnittää paljonkaan huomiota. Edettyäni vähän ylipuolivälin alkoi vaikeampi suppaosuus. Maaston vaikeutuminen ja lisääntynyt väsymys aiheuttivat loppuosalla muutaman harmittavan pummin. Muuten tämä ns. pitkä yöosuus oli mielenkiintoinen kokemus, vauhtia tietenkään olisi saanut olla enemmän.”

4. osuus: Häiskä

”Siiryin yllättäen lyhyelle (8 km) nelosuudelle selkävaivojeni vuoksi. Toippa tuskin hurrasi joutuessaan vaihtamaan osuutensa kanssani. Hienosti Toippa kuitenkin homman hoiteli.

Pääsin metsään hyvin jo valoisassa eli noin neljän aikaan. Aluksi oli kepitystä yli kilometrin verran ykköselle tietä ja linjaa pitkin, Sitten tuli pari tarkkaa ja lyhyttä väliä ja olin huomaamatta jo ehtinyt juomarastille.

Koko reittini kiersi suppa-alueella, mutta suurena apuna olivat metsään muodostuneet urat. Viitosella tuli kuitenkin muutaman minuutin haku oikeastaan vain oman arkailuni vuosi. Myös seiskalla turhaan empisin kun olisin voinut vain mennä täysillä. Lopussa sensijaan vauhti kostautui: hain monen muun lailla viimeistä rastia ihan kisakeskuksen vierestä. Saman aikaan myös jaloissa alkoi armoton suonenveto, mutta loppuviitoksella ei se enää haitannut, samoin selkää kesti koko matkan. Tulos tyydytti, vaikka pari minuuttia olisi voinut tiputtaa pois, alitin silti reilusti oman tavoiteaikani."

5. osuus: Epo

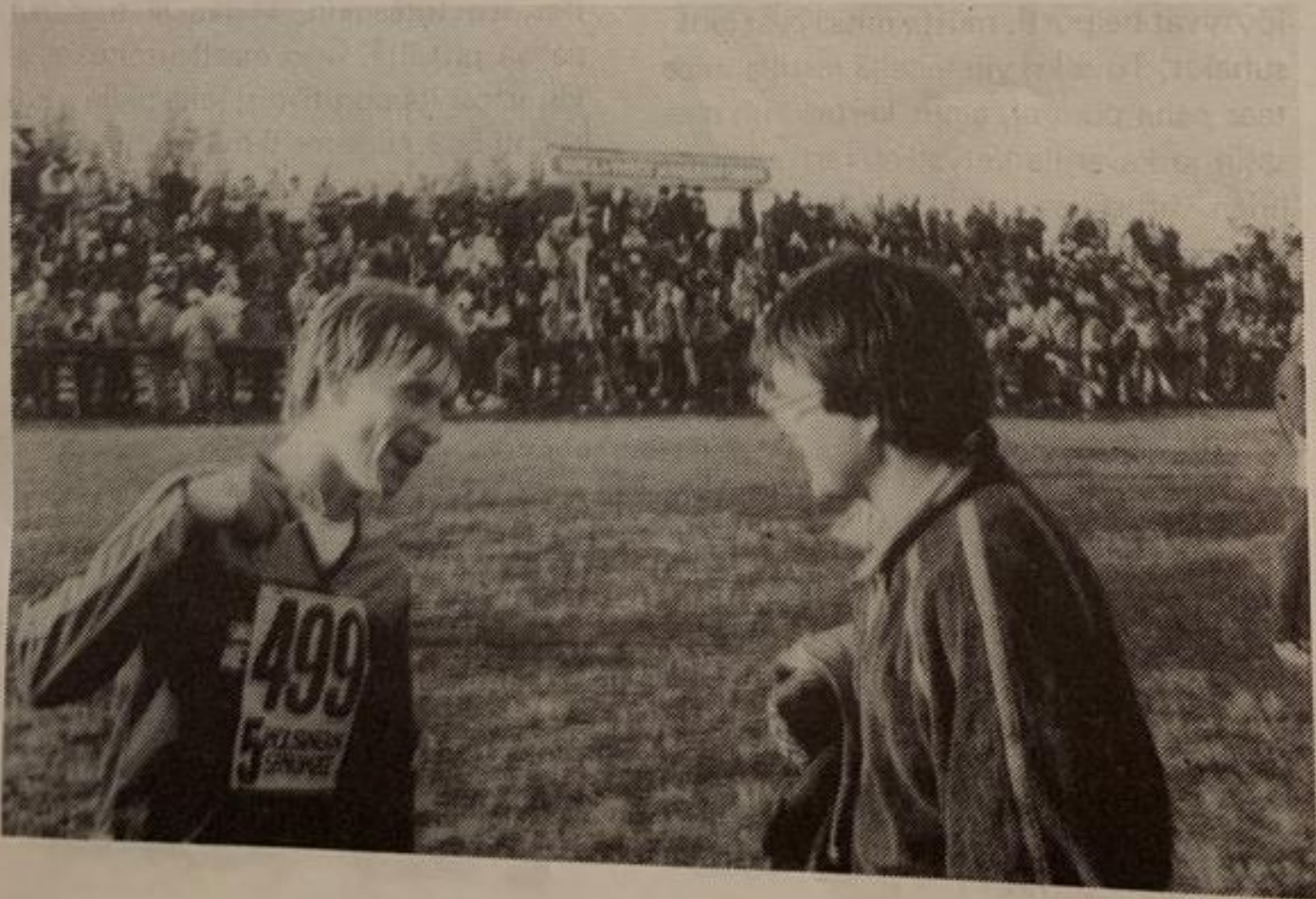
"Häiskän vauhdista maaliviitoksella jo näki, että menohaluja on riittänyt Vehkalahden 6. mies tuli yht'aikaa vaihtoon, mutta Häiskä ei antanut yhtään periksi. Aika hyvin lähti liikkeelle, kolme ensimmäistä meni nappiin, mutta sitten tuli

aina ne pakolliset töpit kolmella seuraavalla. Loppu menikin aika kivasti, jos ei ota huomioon, että viimeinen tuli otettua varman päälle maaliviitituksen kautta. Joten tyytyväinen täytyy olla, vaikka se 10 min kilometrivauhti ei aivan rikkoutunut. Pääasia, että muutkin joukkueet viipyivät osuuksillaan, enkä siis pudottanut joukkueemme sijoitusta."

6. osuus: Jakke

"Epo toi minulle viestin juuri siihen aikaan, kun olin laskenut; hyvä kun ei tarvinnut odotella. Masentavinta Jukolassa on odottaa vaihtoa pitkään. Kartta, jonka sain, oli isompi kuin Finlaysonin pusilakanat. Oma reittini kiersi tietysti koko kartan alan.

Matka 1. rastille oli heti pisin väli. Onneksi reitinvalinta oli onnistunut eikä rastiakaan tarvinnut hakea yhtään. Psykologisesti kisa on alkanut hyvin. Kakos- ja kolmosrastit löytyivät myös heti.

Fiilis kohoaa, mutta juoksuhaluja ei löydy. Pitäisi saada aggressiivinen taisteluolo, mutta tuntuu silti, että olen yksin metsässä, muita ei näy. Nelosrastilla tulee kuitenkin paha pummi, kaksi hakkuuaukeata vierekkäin merkattu eri kartta-merkeillä, hakua tulee paljon. Periksi ei saa kuitenkaan antaa, seuraavat rastit löytyvät helposti, mutta missä ovat juoksuhalut. Toiseksi viimeisellä rastilla tulee taas paha pummi, ainut kertaa kun peesasin ja kaverilla tietysti eri rasti, ystävällinen varusmies kertoo kuitenkin missä olen ja nopeasti omalle rastille. Pian onkin vaihtokarsina edessä, josta Pepsi lähtee viemään viestiä. Olo ei ole kuitenkaan hyvä, en yrittänyt tarpeeksi, en ollut edes kunnolla hikinen.”

7. osuus: Pepsi

”Huolimatta siitä, että oli vasta ensimmäistä kertaa mukana Jukolan Viestissä, sain harteilleni vaativan tehtävän: ankkuriosuuden. Siinä mielessä vaativan, ettei minulla ollut aikaisempaa kokemusta yli 10 km:n pituisesta reitistä. Paljon vaativampia olivat kyllä pimeät yöosuudet.

Kunnioitukseni ansaitsevatkin pojat, jotka hienosti toivat viestiämme läpi kylmän yön pimeyden. Itse puolestani sain hyvin nukutun (?) yön jälkeen suunnistaa aamulla mollikan jo lämpimästi paistaessa.

Vaihtoalueella Jakkea odotellessa perhokset vähän kiersivät vatsanpohjalla näin ensikertalaisella. Vaihto sujui kuitenkin tyylikkäästi ja jo K-rastille mennessä olin saanut taiteltua lakanan kokoisen kartan jollain lailla käteen sopivasti.

Alkumatkan pitkät rastivälit menivät yllättävän hyvin. Tyytyväisin mielin jatkoin, kunnes vähän ennen juomarastia (n. 7,5 km kohdalla) tuli ensimmäinen harmittavainen pummi. Juomarastin jälkeen maasto vaihtuikin huomattavasti vaikeammaksi. Tarkkaa kartanlukua vaativassa suppamaastossa tuli pummeja jo tiheämpään tahtiin. Sain taas kerran havaita korkeuskäyrien lukemisen olevan itselläni heikko kohta.

Kunto puolestaan kesti hyvin, vaikka itse sen toteankin. Matka ei tuntunut pahan pitkältä, vaan maaliviitoituksellaan irtosi loppurutistus, jolla pidin näyttävästi 569. tilamme 5 metrin turvin. Aikaa käytin osuudellani kyllä rutkasti, mutta tästä on hyvä lähteä parantamaan ensi vuonna Vierumäelle. Kaiken kaikkiaan suurenmoinen kokemus.”

Joukkueemme oli maalissa vähän ennen klo 11 sunnuntaiaamuna eli noin neljä tuntia voittaja Vehkalahden jälkeen, tässä välissä oli maalin ylittänyt yli 500 joukkuetta. Meidän jälkeen tuli maaliin vielä yli 200 joukkuetta. Seuraavaksi sijoituksemme eri osuuksien jälkeen: 686 - 537 - 623 - 605 - 605 - 597 - 569, nämä ovat kuitenkin vain epävirallisia lukuja, mukana on vielä hylätyt joukkueet, todelliset sijoitukset ovat muutama kymmen pienempi, Helsingin Metsänkävijöistä meillä ei ole esittää vastaavaa sarjaa, koska tulostaulu ei joka osuuden jälkeen riittänyt tarpeeksi pitkälle. Silti HeMe tarjosi aiempaa paremman vastuksen, sillä tänä vuonna he ilmeisesti sentään pääsivät maaliin asti.

Paluumatkalle lähdimme kiireesti, haimme autolla Pepsin suihkusta ja kartat toimistosta ja lähdimme ensin kohti Helsinkiä, johon jätimme Pepsin. Matka menikin

suunnistuskokemuksia kirjoittamisessa. Onneksi meillä oli myös huoltaja Päkä mukana, joka ajoi paluumatkan, vaikka myös Toippa oli innostunut pelottelemaan autolla muuta joukkuetta. Pysähdyimme taas Sallossa, johon jätimme Paulan ja Hantan. Turussa olimme klo 17.

